

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

10. ARGANG

NUMMER 4

På reise i China

Brev fra N. P. Rasmussen.

(Forts. fra forr. nr.)

Vi hadde mange opmuntninger i Tsingtao. Vår sønn Johns hospitalregning var stor og så slapp vi å betale noe for ham. Herren hjalp ham forunderlig. En dag var han i banken syntes de at han svarer så greit at tilbød ham en plass på en mål. Han skulde ha opsyn med arbeiderne der så de ikke løp deres vel når rykter om uro kom ut. Her fikk John kr. 300 i måneden og kost, og på den måten betalte han sin regning og hjalp sin far.

Mestene var også til stor opmuntring for oss. Gud virket underbart. Sjøle ble frelat, andre kom tilbake til Herren, syke blev helbredt og flere ble døpt i den Hellige And. I den ene forsamlingen var A. Leander forstander og den andre var en amerikansk forsamlingsmann. 9 uker fortsatte disse møter og begge forsamlinger møtte utvise deres lokaler. Br. Lundgren og undertegnede skiftede på disse to steder etter hver annen.

Vi forsøkte å komme i forbindelse med våre kinsere i Shih Chia Chuang, men det lykkes ikke. Våre breve kom tilbake alle sammen. Gud la det på br. Hill å besøke dem og hans besøk var til stor oppbygning for kinserne. Like så sendte br. Hill telegram til den danske konsul at kinserne ønsket at jeg skulle komme til dem, men på min annodding om pass svarte de japanske myndigheter at jeg ikke blei hvor jeg var inntil idere. Kort tid etter forlot Ø-folket vår misjonsstasjon og vi kan takke Herren for at intet er blitt borte for oss. Utvorden om vårt hus bærer dog etter en eksplosjon ca. 25 fot utenfor oss. Den-

finne at det har vært forgjeves. Selv menigheten i Shih Chia Chuang har fått spensalve til å bli klartseende, så de ser bedre idag enn før. All der til Jesus. Laodikea menighets svakheter finnes ofte i menigheten i våre dager, selv om menigheten bør navnet Filadelphi. Blindhet, nekkenhet og fattigdom. Men Herren har det vi mangler til oss. Vi skal bare kjøpe av ham. Vi fikk nu travelt med å hvitvaske, male reparere dører og vindusrammer og sette inn vinduer. Ja her var meget å gjøre rent, men alt gikk så lett. Vi sang hele dagen. Vi var hjemme igjen.

Mandag den 19. desember reiste John for å hefte sin mor og syster hjem. Torsdag den 23. kom toget rullende inn med dem. Dagen etter satt vi alle omkring julebordet og priste Gud for hans underfullledelse med oss, kineserne og misjonsstasjonen, det var en særlig høytidlig jul. Vi kalte alle hans navn Emanuel, fordi vi visste betydningen av dette navn Matt. 1. 23.

Lørdag, Juledag, var vi samlet med kineserne. Vi kunde ikke innbyde til festmåltid i år, men vi festeade over at et barn var os født, en sonn var oss gitt, og hans navn var Under.

Søndag hadde vi mælt igjen og lørdag var mange møtt opp. Jeg var aldeles forundret og det bragte høytidsstemning. Jeg kan ikke gi uttrykk for min overraskelse, men vi het varen svarer til sitt navn Under. Han har isannhet gjort underlig ting. Halleluja!

Nu soekend har jeg kun et begjør: meget for oss! Vi behøver stor nåde, nåde, nåde til å rope ut det glade budskap, så det må bli mottatt både av jøder og grekere.

Hermed en nyttårshilsen til eder alle med 1. kor. 1, 4–8.

Vi er eders i Jesus alltid forbliende

N. P. Rasmussens.

Fra Argentina

Brev fra Berger Johnsen.

Ja, nu er det lenge siden dere hørte fra meg, men årsaken er den at jeg i vinter ble syk. Det var influensa som gikk som en pest her omkring. Mange døde, også noen av våre folk. Jeg bad for mange syke hver dag og Gud helbreddet underbart. Efter en tids forisop grep sykdommen mig og det gikk slik at jeg, som Paulus, syntes jeg var den dårligste av alle. Eldstebroderen og flere av de troende holdt på å bede med syke etter det var underlig hvordan Gud grep inn. Ja, også noen av de nyfreleste fikk mot til å be for syke etter at de sett hvordan Guds kraft virket. De troende reiste langveis omkring og bad for syke og Herren brukte dem til helbrede.

Før mitt vedkommende så det ut som livet skulle ebbe ut. Synset det var underlig å forlate minne barn for da kunde trenge mig. Men så kom en skare av de troende og bad for mig. Det er et herlig syn å se en slik skare kraftige menn, som i tro til Gud ber troens bønn. De sa: «Gud, vi har ikke rád til å miste vår pastor for han ledet oss til kilden og de grønne engene. Han må hjelpe oss mer». Herren hørte ropeop og jeg kvikknet til, men blev prøvet enda en gang og fikk gå til dødens port. Atter bad indianerne for mig og jeg blev reist opp. Jeg må bekjenne at enda Gud har latt mig se massevis helbredet ved håndspæleggelse og bønn, så er det enda vantro som henger ved mig. Om den kom helt bort så skulde nok undre og tegn mere skje enn det hittil har gjort også. Jeg blev ikke helt frigjort, men fikk like meget. Vennene var utslit og jeg ryttet slik i armer og ben, at det var umulig å holde dem stille. Skrive

Når man ser den ene skare etter den andre komme for å få sin andelige hunger tilfredsstilt og ikke makter å mette dem, da er det ikke underlig at tårene strømer så ofte.

Vi var syke alle i vinter og det tok hårdt på. Både min hustru og barna var syke. Min eldste datter måtte ha operasjon i halsen, men alt gikk godt og hun er frisk nu. Det er jo så godt for skolearbeidet.

Forts. 3. side.

Sabbatsår i Palestina og spørsmålet om Palestinas deling.

פָלְשָׁתִירִנָה (א')

En profetisk parentes på Palestinas mynter og frimerker.

fa Hans hjelp i vanskelighetene. De ser ennå ikke at «Kristus er lovens ende til rettferdigheit for hver den som tror». Rom. 10. 4.

I Mat. 24, 32 sier Jesus at vi skal lære en lignelse av filkentreet og i Luk. 21, 29 sier Han: «Se på filkentreet!»

Det er derfor nødvendig og interessant å iaktta hvad der skjer både i Palestina og blandt jødefolket i og utenfor Palestina nu.

En merkelighet er da, at jødenes stamfar Abraham: «Mot høp trodde han med høp». Jødenes innførelse av sabbatsåret i denne for dem så vanskelige tid, minner oss om dette å tro med høp mot høp, liksom det er en erkjennelse av deres ulydighet ved ikke å ha holdt sabbarsåret, som føreskrevet var. Det er en erkjennelse av, at uten Gud er deres skjebne høplos, og derfor vil de nu ved lovgeringer forsøke å forsones med Gud og

tyr «Israels land», og som er den bibelske uttrykksmåte for jødenes land. Jødene sier og skriver også forkortet bare «Erez», hvilket da betyr «landet».

Ordet «Palestina» kommer av det hebraiske ord «Pelischtim» og betyr således «Fjellisterland» og er et økenavn som sådant og er en del av den forsmedelse som fulgte Guds straffedom for jødenes ulydighet på mange måter, se 5. Mos. 29, 28 og Jer. 44, 2–6 og Ezek. 5, 14–14. Og siden de forkastet Jesus som Messias har de jo lidt forferdelig, siden de ved Jerusalems forstyrrelse år 70 blev spredte over den hele jord. Imidlertid har all nádes Gud i sitt ord lovet å forbarme sig over dem igjen. Se 5. Mos. 30, 1–6 og Jer. 30 og 31 og flere steder. Og det er

just Guds forbarmende nádes begynnelse overfor jødene, som vi ser tegnene på, vi som lever i denne tid selv om fullendelsen må gå gjennom den store trengsel og «Jakobs nød» (Jer. 30, 7.)

«Israels land» eller «Erez Israel», som det heter på grunnsproget, er noe ganske annet enn hva som betegnes ved ordet «Palestina» eller hvad vi forstår med ordet «Jødeland».

I Ezekiel 20, 42 sees hva «Israels land» i virkeligheten er. Det er det land som Herren med en ed hadde lovet jødenes fedre, - det vil i første rekke si stamfadener Abraham. Se 1. Mos. 15, 18–21. Dermed gjentas dette løfte til Isak, 1. Mos. 26, 3 og det gjentas til Jakob etterat han hadde fått navnet Israel, i 1. Mos. 25, 10–12.

Blandt de storpolitiske spørsmål ute i verden idag er også spørsmålet om Palestinas deling. I Jer. 1, 12 sier Herren: «Våke til Jeg over mitt ord, så Jeg fullbyrder dets. Så i lys av Ezek 20, 42 skal der ikke bli noen deling av «Israels land», det skal tvertimot bli langt større i utstrekning enn det nuværende Palestina. Efter Ezek 20, 42 er det jo til «Israels land», således som det var lovet til deres fedre, at Herren skal føre Israel, og ikke til en del av et delt Palestina.

Israels lands grenser kan ingen makt i verden forrykke fra hvad der er fastsatt derom i Guds ord. Noe annet er hvad man drøftet angående «Palestina», som er ubibelsk navn på Erez Israel eller Israels land og som kommer til helt å forsvinne som navn på Israels land, når Herrens time er inne for borttagelsen av sitt folks forsmeldelse (Es. 25, 8) når den i Es. 9, 6–7 omtalte fredsfyrste kommer, og Han gjør ende på krigene over hele jorden (Salm. 45, 10) og forsoner sitt land og sitt folk (5. Mos.

Istedet bruker de den hebraiske betegnelsen: «Erez Israel», som be-

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Ut kommer hver 1. og 15 i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

Misjons-Røsten, Sarpsborg.
Abonnementpris er: 1 lassag 20 øre kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonene. Adresseforandringar, skriftlig oppsigelser og betalinger skjer til ovenstående adr.

De frie venner i Norge.

Vi får desverre ikke med utklippstidetongen i dette nr. Det mangler en del opplysninger og vi har ikke rukket å få stoffet der.

Nye abonnenter.

Vi får noen nye abonnenter hver uke, men dessverre alt for lite med det vi ventet. Send en ny når du har lest dette.

Det går fremdeles bra

med å få inn utestående melder. Vi har nu fått inn mesteparten av det vi hadde tilgode for Vinterheftet. Hjertelig takk!

Vi behøver også å få inn kontingen og annet i rett tid for å klare noe utgifter.

Er det noen

som vil gjøre bladet og misjonssaken en tjeneste ved å ta en del blader til lassag?

Skriv til Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Til abonentene

Da redaksjonen har vært bortreist blir dette nr. noe forsinket. Hoper det undskyldes.

Biskop Lunde død

Lørdag 12. februar døde biskop John Lunde plutselig. Med ham er en av de mest betydningsfulle geistlige i Norge vandret bort.

32, 43). «Og de skal skue hen til samtlige Palestinas syv myntsorter, nemlig 2 slags kobbermynter, 3 slags nikkelmynter og 2 slags sølvmynter, finnes inskripsjoner på arabisk, engelsk og hebraisk. Men ved siden av ordet «Palestina» på hebraisk står en parentes hvor 2 hebraiske bokstaver. Disse 2 bokstaver er de hebraiske forbokstaver til «Erez Israel», som betyr «Israels land». Likses på Palestinas frimerker finnes inskripsjoner på de tre nevnte sprogs og med den samme parentes ved siden av ordet «Palestina» på hebraisk.

Denne lille mystiske parentes på Palestinas mynter og frimerker har adskillig lerdom og trøst også til det andelige Israel. Av 1. Mos. 13, 16 og 15 sees at Herren gav Abraham løfte om at hans avkom skulle bli uteliggende som Jordens støv og som himmelske stjerner. Hermed pektes hen på det jordiske og det himmelske eller andelige Israel. (Rom. 4, 16. Ef. 17, 26–30. —)

Så var det noen ord i anledning den profetiske parentes på Palestinas mynter og frimerker. På

En kjærekommens hjelp.

Solvang pr. Gibostad den 25/1 1938.

Kjære venner i Kristus!

Han hatt den glede å motta kr. 51.00 fra Diderik T. Solli til den omstalte fattige familien her på stedet. Pengene har jeg overleververt til vedkommende. Skulde ønske hver givne hadde sett de gledestårene som fylte siet da gaven ble motatt. Vil herved få bringe den hjerligste takk fra denne noddstedet familie med ønske om Guds rike velgivelse. Kan nesten ikke skjønne hvordan de skulde ha gretet sig uten denne hjelpe. For våre sine ser det ut som myke tetter vil omstutte disse stakkars mennesker. For en øke siden blev mannen sendt til Tromsø sykehus til undersøkelse, leggen fryktet nok for at nyrene var angrepet. Jeg gikk til konen da hun hadde brev fra sin mann. Der satt hun i den lille hytten med sine små om sig og gråt — å hvor hun gråt. Hun sinnet intet håp mere. Hver tare fikk mitt hjerte til å blå, ved å se dette hjerte knust i sorg. A, hvor jeg følte mig fattig på ord som kunne triste og hindre en sådan sjel. Forsøkte å løfte hennes blikk på ham, som er den hjelpelesses hjelper i all ned. Gott at det er en som kan læge både sjel og legem. Han er jo ikke nok for alle som påkaller ham. Mitt hjerte krymper seg ved tanken om den dag skal komme, at de skal bli nødt til å forlate sitt fattige hjem og de 5 små bli satt bort til fremmede. Barna er alt for dem.

Ja, Gud signe dere hver girer som var med i denne kjærkommens gaven. Gud skal gi tusen fold igjen for jo løftene.

Hjertelig takk, takk.

Den beste hilsen fra en syster i Herren

Hansine Reiertsen.

Se her

Kvittring for innkomne misjonsbesøk kommer i neste nr.

BED IKKE

om at livets kår skal bli lettere! Men bed om at du må bli en sterke kristen. Bed ikke om oppgaver som passer for dine krefter. Men bed om krefter som passer for dine oppgaver.

allikevel i håpet om en forløsning fra denne uholdbare tilstand og innsettelse i løfteslandet etter Guds mange løfter derom, således er også det himmelske eller andelige Israel «fremmede» og «utlendinger» her i verden og lenges etter og håper på forløsningen fra forgjengelighetens treldom og den fulle virkelighetsgjørelse av vårt barnekår, vårt legemsforløsning og forvandling til likhet med Hans Sønns billede ved Kristi tilkommelse. (Rom. 8, 21, 23, 29. Fil. 3, 20–21).

Og ikke som denne lille mystiske parentes på Palestinas mynter og frimerker vander omkring i sin beskjedenhet og hemmelighetsfullhet, idet ikke alle er opmerksomme på den eller forstår hvad den betyr, eller hvad den profeterer ved de 2 bokstaver, som den inneholder, således er de av det andelige Israel også for de fleste omkring dem bare noen mystiske parenteser. Og Guds ord formarer oss til å være tilfreds med denne ringe vurdering av omverdenen.

Ja, Jesus sa, at vi måtte ikke gjøre dynamitt. Av Ap.gj. 4, 13, 14 ser vi at denne «dynamitt», nemlig Guds kraft gjerne ledes gjennom

De seiret i kraft av Jesu blod.

Af misjonskandidat Astlaug Bratas.

«Og Han skal se blodet på det øverste dørte og på begge dørstolpene, og Herren skal gi døren forbi.» (2. Mos. 12, 23.)

Med disse ord vil jeg hils alle Røstens lese og ønske hver og en godt nytt år med seier ved Jesu blod.

Ja, hvilken mektig kraft besitter Jesu underbare blod.»

Synger vi. Kraft til å frelse, kraft til å bevare, kraft til å tjene.

Det Herren ser etter er blodet.

Han vil ikke se etter våre gjenninger, vår kamp og strid, våre små eller store seire. Han vil ikke se etter våre nederlag, vår ofte mangelfulje hengivelse og efterfølgelse. Nei, han vil se etter blodet, og han vil gá forbi. Hvilen underbar frelsesvei for fortapte syndere.

Israel fikk befaling om å holde sig innenfor den blodbestrøkne der, intill morgen. Der var de i trygghet. Noen var kanskje tvilende og spørrende. Kunde virkelig dette blodet fra dem fra forder? Men de gikk i tro hen og gjorde akkurat som det var sagt dem og fikk erfare at blodet freste dem.

Jeg priser Herren for blodets frelseste kraft. Som det i forudsager var Herren et tegn, vil det også nu være et tegn, til frelse for hver den som har fått rennsing i Hans, vår Frelsers blod.

Der er også noen som engang mottok Jesus som sin freiser, men de glemte å holde sig innenfor den blodbestrøkne der.

Da 1. leses kanskje dette, du som engang var innenfor blodets innhengning, men så blev det for snervt og man sa om dig at du var «ensidig». Javel, det var riktig nok, du var på innersiden av den blodbestrøkne der. I så forstand var du på den ene side. Og du begynte kanskje å lytte til disse røster, og tenke at det var nul vel ikke så farlig og delta med verden i deres interesser, og glemte dette som Johannes taler om i sitt brev. «Om noen elsker verden da er kjærligheten til Faderen ikke i ham.»

Hjertelig hilsen til dere alle og særskilt til forsamlingen hjemme i Trondheim.

Deres i Jesus Kristus
Astlaug Bratas.

Meddelelse.

I anledning opropp i dette blad av br. Ellertsen, om bygg av bedhus her i Vossshaug og Andresdal kreds tar vi komme med en liten meddelelse:

Husk å tegn en ny abonnement!

For ca. 1 år siden blev tang aktuell hos oss troende venner å reise her i kredsen et bedehus samles om Guds ord. På et av bekjennende kristne ble en komite på 3 medlemmer fremkomme med utkast til lov et bedehus. Komiteen har haet sådant utkast, samt mottatt bud om fri grunn til dette bygget av foretakende av troende venner at dette offisielt er kjent. Det har i året som vært tatt om sak blandt venner og under benn til Gud.

Kredsen ligger nær innstedslandsbyen og er ganske stor. For å få realisert bygget er der skaffes midler og der det vi mangler.

Bu Ellertsen har således ikke fått tilstrekkelig visning for at det er mulig å få opprettet et bedehus i kredsen.

Mange venter på at vi skal få opprettet et bedehus i kredsen.

Gud, hvorfra al hjelp kommer?

Fra Argentina

Forts. Fra 1. side.
Bergs pikene arbeider med

i sommerferien. Det er ikke kjent med hvem og barn som skal være med.

Vises Ja. Det går indianske som er op til 50–60 år gammel. Alle har dermed ofte sine menn i hovedet.

Dermed ofte sine menn i hovedet.

Broderhilsen

Berger N. John

VI ER TIDENE
«Dårlig tider» Så sier mange.

La oss bare leve godt og rettferdig.

Mange gode nok. Vi er tidenes.

Broderhilsen

SPREDTE FELT

Fra Vestre Gran.

De har hatt gode møter i Gran i vinter, skrives det.

Mange folk på møtene, venter på et gjennembrudd.

Ersrud. Bysven og Alf E. har virket der. De har også besøk av misjonær Alida B.

Moss.

I «Logen». Moss har på Kleppvirket en tid i vinter.

Han har vært bra mester og med folk.

Han har også virket i Rygge noe på samme tid.

I Skiptvet

har pastor Sørensen virket. Det har gått bra med møtene. På Svae bedehus en overgitt sig til Gud, si

I Sarpsborg

har Wennesland virket en tid i Misjonshuset. Misjonen mottar der og det var gildt fra misjonærarbeidet.

I Saltnes og Larko

har evangelist O. Andersson vinter. Også der har god oppsyn til møtene.

Hilsen fra leserne.

— Skylder sikkert konservative pengene i løpet måneden.

O. hvor Gud er god. Han vart mig til idag og gitt min klarhet over hvad leg fikk. Ja, det lønner seg å være.

Er også dopt i tro på Jesu.

Det har kommet til ettertan-

ker om at det må føres

zeller. O. hvor herlig arv

med å vinne.

Fra Argentina

Forts. fra 1. side.
Begge pikene arbeider med skolearbeidet og gutten hjelper også til i sommerferien. Det er en masse kvinner og barn som skal undervises. Ja, det gør indianerkvinder og får undervisning som er helt op til 50–60 år gamle. Alle har altsik lyst til å lære, og liktend er det med mennene. Kvinnene underviser ofte sine menn i hjemmenne. Katolikkene foranges, men selv formår de ikke. Flere fra Amerika og Europa som studerer indianskere ikring området har fått stor interesse. Det er en sak til Gud.

Bilen har måttet stå og må nok også enda en tid. Det behøves også milder og vi fikk skrapet sammen såpass at vi fikk gjort et lite hushus til bilen.

Mange venter på at vi skal komme til dem. Nye flokker kommer for å høre. Være sine er vendte til Gud, hvorfra all hjelp kommer.

Broderhilsen

Berger N. Johnsen.

VI ER TIDENE

«Dårlige tider!» Så sier menneskene. La oss bare leve godt og rettferdig, så er tiden god nok. Vi er tiden. Som vi er således er tiden.

Augustin.

SPREDTE FELTER

Fra Vestre Gran.

De har hatt gode møter i Vestre Gran i vinter, skrives det til oss. Mange folk på møtene, men de venter på et gjennombrudd. H. F. Ersrud. Bysven og Alf Engeseth var virket der. De har også hatt besøk av misjonær Alida Botolfsen.

MOSS.

I «Logen», Moss har predikant Kleppe virket en tid i vinter. Det har vært bra møter og nokså bra med folk.

Han har også virket i Bethania, Rygge noe på samme tid.

I Skiptvet

har pastor Sørensen virket en tid. Det har gått bra med folk på møtene. På Svae bedehus har noen overgitt sig til Gud, sies det.

*

I Sarpsborg

har Wennesland virket en måneds tid i Misjonshuset. Misjonær Hilla Hermansen deltok også på et møte der og det var gildt å høre fra misjonsarbeidet.

*

I Saltnes og Larkollen

har evangelist O. Andersen virket i vinter. Også der har det vært god oppkalling til møtene meidens det.

R. F.

Hilsen fra leserne.

— Skylder sikkert kontingenget for lengere tid, men nu skal jeg sende pengene i løpet av denne måneden.

O, hvor Gud er god. Han har bevart mig til idag og gitt mig lys og klarhet over hvad jeg først ville på. Ja, det lønner seg å være en kristen. Hvilken herlig arv å vente der oppet.

Er også døpt i tro på Jesus. Man må kommet til ettertanke og jeg ber om at det må føres frem til alle. O, hvor herlig det er å være med å vinne sjæle for Jesus.

En liten hilsen fra China

Brev fra Signe Pedersen og Inga Johnsen

Peping, 12–1–38.

Kjære misjonsvenner!

Guds fred!

Så er vi etter i China. Kom frem tilbake til sine stasjoner enda. De fleste vi har talt med, forteller oss at deres stasjoner er rovet og at de har mistet alt de hadde. Det er både norske og svenske, så kjerne venner, fortsett å be for misjonærene i denne hårde tid, og husk dem også med midler.

Vil takke så hjertelig for bladet. Så vil vi ønske dere alle et godt nytt år. Fra eders i Jesus bevarede sastre.

Signe Pedersen, Inga Johnsen,
84 Lao Chun Tang Chao Jang
men Peping, China.

Dette gjorde Gud.

Herrens kraft var hos ham til å helbrede.

(Luk. 5. kap. 17. v.)

Har så mange ganger vært minnet om å skrive noen ord i «Misjons-Røsten» om min helbrede. Gud være lovet — han er den samme til evig tid! Også vi her opp i Finnmark får erfare at hans løfter står evig fast og at han lønner dem hvis hjerte er helt med ham.

For over tre år siden var jeg på Øst-Finnmark, og hadde med seg sykepleie som jeg da trodde var syk. Kort tid etter blev jeg syk — fikk først knutros, så tuberkulose. Det blev da anlagt Pneumothorax på mig, så den venstre lungen blev satt ut av funksjon. Omrent to og en halv måned etter fikk jeg blåsevann (pleuritt) og lå da tilsvings i fem måneder. Ved påsketider fikk jeg være litt opp, fikk så gribetendelse og innflensa, så den ene sykdommen svigste den andre. —

Det var en prøvom tid, men idag takker jeg Gud for den; fordi jeg ser at det var en banet vel — og hvad Gud gjør er alt sammen såre godt.

Men jeg trodde hele tiden at min sykdom skulle bli til Guds navns forhårligelse. Jeg visste at Gud var mektig til å helbrede, men det kostet så mektig i de forhold jeg da var i. Om sommeren kom jeg mig ut av sykehuet og til noen venner i Vestre Jakobselv hvor jeg hadde det godt. I det stille bad jeg meget til Gud. Gud satte meg på valget om jeg var villig til å la mig helbrede eller om jeg ville

ds. Jeg så dødens gru og mørke — jeg var engstelig fordi jeg hadde ingen undskyldning for Gud. Jeg visste at Gud vilde gi mig liv og heile på nytt. Løftene var mine — jeg elde dem; men det var betimeson som Gud hadde satt for mig, nemlig å nekte all lægebehandling på det sykehus hvor jeg var så godt kjent. Jeg fikk lov å velge — fikk også nåde fra Gud til å få inn på betingelsen og velge liveit.

Herren sendte da broder Nysether, som var i Finnmark en tur, til oss. Blev da salvet med øle i Herrens navn og bedt til Gud for. En herlig kraft gjennemstrømmet mitt legeme. Gud hadde helbredet mig. Det kom også budskap i tungen og tydning. Gud stodfestet sine løfter. Sykdomstyngden var borte, men selve sykdommen var der. Jeg ble røntgenundersøkt og stillingen var den samme som før. Jeg nektes da all behandling og da merket jeg ikke mere til sykdommen. Blev senere grundig undersøkt og utmeldt som helt frisk. Fikk også nåde til å fortelle at det var Herren som hadde helbredet mig. — Lovet være Gud! Det har holdt til idag. Så skjønt å eie en slik frelsel som formår alt. Han har tatt våre sykdommer på sig — han bar våre piner — lovet våre hans hellige navn. Halleluja!

En hjertelig hilsen til alt Guds folk med Apeli. 5. 32.

Petra Johannessen,

Hammerfest.

Dette er bare noen få ord fra en lykkelig ungdom, Jesus skal ha sieren.

Jesus, hjelp meg være rede når du henter mig herfra. Hjelp meg være, tro og bede. Du som led på Golgata.

Takk, fordi du frelste mig!

Jeg vil alltid tjene deg.

Ja, kun deg — kun dig alene — gir meg litt liv, mitt alt!

Hilsen med Tlm. 1. 12.

En frelst ungdom.

— Tilslutt, takk for bladet som kommer med sitt innholdsrike og velsignede lesestoff. Det leses med glede av mig og flere. Gud signe dere og arbeidet og De hilses med 2. Krøn. 15. 7.

En søster.

ham. Endelig, etter mange måneder forløp, er han en sondag til leserinnens stor glede på plass. Og siden var han der hver sondag og savnede aldri mer.

Ar gikk hen.

Da ser man en dag i et av Londons biblioteker en ung mann sitte dypt i lesningen av en bok full av de forunderligste tegn og figurer. Han studerer kinesisk. Det var vår bekjente fra sondagskolen — den urolige krabat, som leverwinnen hver sondag møtte henne fra gaten. Det er den senere såkjente Robert Morrison. Hans største verk var den kinesiske bibeloversettelse, han etterlot sig, og som han fikk fullført i 1823.

Veslevoksen!

Det er så almindelig at barn er veslevoksen. Femåringen optrer og snakker som han skulle være omkring 50 år f. eks. Et liten, men vilt vore stor.

«Stakkars liten, er du så stor?» sier vi da med et halvt medlidende, overberende smil

Barnetanken drømmer om mann dommen midt i all sin umodenhet og avmakt.

— Veslevoksen optrøden i andelig mening — er det ikke meget også av den slags? Store ord og svære «fakter», men lite av «mannens dommen» — (Ef. 4. —) er det ikke ofte så?

«Stakkars liten, er du så stor?» må vi igjen si. Men vi smiler ikke nu. Det er for alvorlige ting det gjelder her nemlig.

Der føres en høi og krevende bekjennelse. Man sier sig å være kommet langt på lydhetsens vei og taler med «salvesje» om kraft og fyde, om vekst og store verk — men akk, det er i mange tilfeller barn som lite kjenner det virkelige liv og sin selv, sin synd og sin Gud. Det er skryt! Andelig storskryter!

Den som er blitt veslevoksen, er blitt ydmyk. Vokser man på den riktige måten, så vokser ydmykheten også, vær sikker på det!

Opprem for alt vokser kjærligheten, for den er Andens frukt og gave nr. 1. (Gal. 5. —).

Men når en hører alt det monstre, tomme og intetsigende «barneprat» om «jeg, mig og mitt» osv., må det være tillatt å spørre: Hvor er Gud og hvor blir det av hans are? Hvor er korset og den opphiede Freiser? Ja, hvor er Anden midt i all tale just om Anden? Hvor er livet med sine virkelige frakter? —

Men — det skal vi være opmærksomme på at der er grøfter på begge sider av veien. Og der er fare for utglidning og stilstand og manglende utvikling, ja fare for andelig død og fullständig ufruktabarhet, også blandt dem som har den motsatte bekjennelse i munnen og taler med megen underligghet om sin synd og fordervelse, om ydmykhet og egen ringhet. Det kan være bare prat uten innhold det også, vet du.

A, hvor det er nødvendig å holde seg midt på veien og være en oprikiktig og ydmyk kristen! Og vokse, virkelig vokse — «op til ham som er hodet, Kristus». Da blir der harmoni. Da svarer liv og bekjennelse til harmonien og en selv må gråte over at det går så smått, «ja ofte rent påtvers».

«Bli i mig!» sa Herren. Den er voksterviklær, du! Og vil du bli der, og vil du bli stor i Gud, så bli

lit en dig selv! — Veksten nedad er veksten opad, kan du huske det?» skriver Simon Duun i Evangelisten.

Hvad synger dine barn?

Sangen om Jesus var ukjent for ham, den vesle pjokken med de lyse krysser, tre eller fire år gammel. Han sitter der midt imot mig sammen med sin mor. Plutselig reiser han sig på benken og roper: «Mamma, jeg vil synge!»

Passasjerene var interesserte i den lille fyrens foretagende, og i sprovgogen ble det så stille som mulig. Man ventet vel å få høre «Trygger kan ingen være.» «Moder, jeg er trett, nu vil jeg sove» eller noe sådant, og derfor ble man bestyrtet når man hørte sangen fra den lille, som med sine der vidnet om uskyld og renhet, så sig omkring i vognen og samtidig stemte opp og sang — en drikkevisje av groveste slag. Moren hysjet ham ned og forlot vognen ved første holdeplass.

Var det kanskje ved farens drikkelag han hadde hørt den sangen? Hvad vilde det mon bli av dette barn? Hvor lenge skal den sangen tone i hans indre? Kanskje får sangen en dag dypere mening, begjærlig folger i sin fars spor?

I hans munn behovde å legges en ny sang, sangen om Jesus, barnevennen.

Jeg husker også en annen gutt.

— Han var fire år gammel og hadde fått lov til å følge med en eldre lekekamerat til sondagskolen ved et Freiesesar-korps. For første gang i sitt unge liv hørte han tale og sang om Jesus, og dette var noe nytt og fremmed for ham.

Da han kom hjem, spurte moren hvordan det hadde vært på sondagskolen.

«Det var en mann som talte om en som hette Jesus, men jeg visste ikke hvem det var! Og så sang de også!»

«Da sang du vel med?»

«Nei, jeg kunde ikke de sangene de sang. Hadde de sunget «Spinnekronen» og «Zeppelinvalsen», så hadde jeg også kun't synge med.»

Sangen om Jesus var ham ukjent. Vil han få anledning til å lære den, eller skal sangen fra verdens marked helt fange hans sjel?

(Krigsrøpet).

Tro og følelse

En mann kom til en bekjent prest og sa til ham: «Jeg blev fylt med slik glede ved mestet igår, men nu er det forbi — alt sammen. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. Det er så mørkt som natten.»

«Det gleder mig,» lød svaret. Mannen så forbøsset på presten og spurte: «Hvad mener De?»

Presten svarte: «Igår gav Gud Dem glede, og idag så han at De hvilte på Deres følelser istedenfor på Kristus. Og så tok han gleden bort for å vende Dem til Kristus. De har mistet Deres glede, men De har allikevel Kristus.»

Bli på din post.

En av John Wesleys medarbeidere utbrøt en dag da vanskelighetene holdt på å vokse ham over hodet:

«Dersom Gud gav mig vinger, vilde jeg fly langt bort!»

Stille svarte John Wesley:

«Dersom Gud så at jeg skulde bort, vilde jeg stole på at han nok gav mig vinger.»

Hvilehjemmet Fredly.

Hvad vi har i vente.
«Hvis vi ønsker å vite hvad som vil hende når de nuvarende lokale kriger utvider seg til verdensbrann, da er Shanghai stedet hvor man kan finne det ut.

I over tre måneder har hvilens fra dukkende aeroplaner, hvisningen fra geværkuler, jordrystende brak fra høyeksplosive luftbomber, drømmet fra sjøkanonene, snartringen fra maskingeværen og smellet fra dum-dum-kulene vært den daglige og mættende melodi i Shanghai. Denne vanvittige musikk har nu flyttet sig inn i det andre China, og over et territorium like stort som De forente staters, skjærer en befolkning like stor som Amerikas idag under de eksplosjoner og flammer som den japanske hær gør over dem», skriver «Bannet».

Verdensmisjonsmøtet

var bestemt å skulde holdes i Hangchow, China, i 1938, men på grunn av krigen kunde det ikke la sig gjøre. Nu har man besluttet å ha møtet i India. Møtestedet er den lille by Tamsarhu, 21 km. utenfor Madras. Det vil møte ca. 500 delegerte. Den norske utsendning er generalsekretær Tormod Vågen.

Møtet vil bli åpnet av guvernøren i Madras, lord Erskine.

*

Det Norske Misjonsselskap

sender etter ut misjonærer til sitt misjonsfelt i Hunan, China. Det er misjonsprest Erling Gilje, diakon Thine med frue og diakonisse Astrid Kråkenes. Den sistre er ny.

På grunn av krigen har det en tid vært stans i misjonærutsendingen til China.

*

Kanoner eller misjonærer.

Noen har beregnet at det koster like meget å avfyre et eneste skudd med de største moderne kanoner, som det koster å holde en misjonær i Japan eller China et helt år.

Vil det ikke være klok å sende ut flere misjonærer, så slapp man kanskje å avfyre så mange kanoner? (Misjonsbladet).

*

Hærene vokser.

Våbenfabrikken arbeider under høytrykk; hærene vokser, militærbudjetten stiger — mens menneskene sulter; overalt hvor man kommer, ser man soldater og soldater, — unge menn hvis eneste viktige bestemmelser ser ut til å være den å bli kanonføde. Men når Kristus kommer igjen til dom, da, om aldri før, skal rettferdighet og sannhet seire, og fredsraket grunngelles urokkelig, skriver Ronald Fangen i en korrespondanse fra Mellom-Europa.

*

Nye tider?

Misjonsskoleforstander E. Birke li skriver i «Norsk Misjonstidende» bl. a. følgende: «Det er en opfatning som bør sig mer og mer blandt historikere og samfunn-forskere at den æra som begynte med renessansen, nu er over, og at vi nu står foran en ny tidsepoke med omstøping av forholdet stat, samfund og at kirken, det kristne samfund og fellesskap, vil

fa en bitter kamp å kjempe for å holde sin linje og sin egenart opp i de nye tider. *

Tenk om Bibelen var sann!

En kjent fritenker sa en dag til en av sine venner som var av samme anskuelse m. h. t. religionen som han selv: — Der er noe som forbryter all min livsglede. — Jaså? sa vennen, — hva er det da? Svaret lod: — Det er angstens forsvaret! — Det er angstens forsvaret at Bibelen altså skal være sann. Om jeg kunde være helt viss på at døden bare er en fulstendig tilintetgjrelse av all bevissthet, så kunde jeg være lykkelig mens jeg lever her på jorden, ja — min glede ville være fullkommen. Men det kan jeg jo ikke, og det er en torn som sårer og piner meg, ja — det er et svend som skjærer mig inn i sjelen. Hvis evig fortapt!

*

Den tilkommende vrede.

En ung mann gikk for å høre den berømte engelske predikant Whitefield, som hadde tatt ovenstående skriftsted til tekst. Den unge mann fortalte siden herom følgende:

— Whitefield beskrev først sudsene sine karakter. Men det rørte meg ikke. Jeg syntes jeg var en ikke god kristen som noen. Derpå begynte han å tale om fariseeren. Han beskrev dennes ytre fromhet, men påviste at huggormen skjulte i hjertet. Dette begynte å røre meg noe. Til slutt stanset han ganske plutselig midt i sin preken, lyttet for en stund og utbrøt derpå i et tårestrom, og idet han oppførte sine hender og sine ropte han: «Min elskede, den tilkommende vrede!» Den tilkommende vrede! Disse ord sank ned i mitt hjerte som bly i vann. Jeg gråt, og da prekenen var slutt gikk jeg ut og avsides. I flere dager og uker kunde jeg ikke tenke på noe annet. Da forferdelig ord: «Den tilkommende vrede!» forfulgte mig overalt. Hvorledes skulle jeg kunne undflyt den?

Følgende blev at den unge mann bekjente sine synder, og motto: Jesus Kristus, den korsfestede og gjenopstandne som sin Frelses. — Noen tid derefter blev han en berømt predikant.

BØKER

Følgende bøker kan bestilles i «Misjons-Røsten» ekspedisjon, Sarpsborg:

Bekjennelsen, av Jorgen Dammen. Efterlatt manuskript. Pris kr. 0.50 + porto 14 øre.

Fra Bodsfengslet til prekestolen av Netel N. Pedersen. Boken er et gripende vidnesbyrd om hvordan Gud kan gjøre for et menneske. Et vidnesbyrd fra virkeligheten. Pris kr. 1.20 heftet pluss porto 25 øre.

Mirakler i vår tid av C. Bevington. Bare noen få eksemplarer igjen. Pris kr. 1.50 portofritt. E. A. Nordquelles avskjed som forstander av M. Støve. Pris 0.50 + porto 14 øre.

Jordens ytterste ender av G. Nyseter. En misjonsbok av de skjeldne. Den er på ca. 200 sider og rikt illustrert. Pris heftet kr. 2.75 og innb. kr. 4.00. Porto 25 øre.

Hvilehjemmet Fredly.

Apenet hele året. Sted for troen-de venner. Mottar på sykekassen. TM. Vestre Gran no. 9 I.

Evang. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.

Troende venner!
Besøk BANK-KAFÉEN
(Trygve Gabrielsen)
Pleens gt. 2 b II, ved Youngstor-
vet, Oslo.
God middag.
Kaffe og smerbred.

Misjonsbeløp

Til misjonær Dagmar Jacobsen, India.

Innkommet fra 1—9 til 31—12

1937:

Misjonsmester Knoffs gt. kr.	188.00
Søstermisjon	72.00
Barnemisjon	50.00
Venner på Svenkerud	25.00
I Januar 1938:	
Misjonsmester Knoffs gt.	50.00
Søstermisjon	23.00
«Gitt»	45.00
Venner i Gol ved str. Elkro	35.00

Gud signe den enkelte girer.

Broderhilsen

Sverre Severinsen.

Til Dorothea Klem, Børsvil, Finmark

er følgende beløp innkommet i året 1937:

Inga og Joh. Moum, Tran- heim	kr. 10.00
Str. R. Drammen	15.00
Venner på Bethel Espeland ved M. B. Nesset	130.00
S. S. Drammen	10.00
Str. K. K. Drammen	5.00
Str. S. R. do.	5.00
Str. A. G. do.	5.00
Barnemisjon Knoffs gt.	68.00
Søstermisjon, do.	178.51
Misjonsmønstene	441.34

Gud veisigne hver enkelt girer.

Hjertelig hilsen i Jesu navn.

Thora Finnerud.

Fra Schrödermisjonen.

I forrige nr. sted kvittert for kr. 798.61 som var innkommet til sørster Schröder og barnas hjem-reise.

Følgende linjer var dessverre ikke kommet med og vi tar dem derfor nu:

Det gjenstår nu kr. 1430.28 og vi håper at vennene fremdeles vil gjøre hvad de kan så at restbeig-
pet smart blir betalt.

Med broderhilsen

A.-Toftner

kasserer.

Sofienberggt. 16 II, Oslo.

Innkommet til misjonær Aasta Thuen, China for året 1937.

Beholdning fra 1936 kr. 77.02

De unges misjon Skostredet

17, Bergen 302.68

Fra forsamlingen i do. 435.00

Fra Eldres søsters misjon, do. 37.00

Fra Venner på Espeland 125.00

Fra private 73.00

Tilsammen kr. 1049.70

Utsendt til Aasta kr. 979.25

Beholdning kr. 70.45

Takk for all hjelp med bønn og midler, for den hjelp som her ydes, er Guds kjærlighet utøst i våre hjerter at vi kan elske hverandre. «Derpå skal alle kjenne at I er

mine disipler om I har innbyrdes kjærlighet.» (Joh. ev. 13, 35.)

«Men den som har av denne verden gods og ser sin bror ha trang og lukker sitt hjerte for ham, hvorledes kan kjærligheten til Gud bli i ham.» (1. Joh. 3, 17.)

Edith Olsen,
kasserer.

Solheimsgaten 1 a, Bergen.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Frk. Hansine Gjerde.

Brevikbotn: og på reiser.

Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. L.

sen.

Drammen: Postekspeditør

Gulbrandsen og Johs. Ihle-

Gjøl:

Göteborg, Sverige: J. O. Ström-

Haugeund: Bolette Alsen.

Hobol: Hanna Rygge, Nygård.

Holmestrands: Dagny Sjuve.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Forsangerfjord og

reiser: evang. Kristian

perud.

Kristiansand S. og på reis-

Evang. Hans Vennealand,

Mandal: Tennes Lundevik,

vang.

Moss: Kristian Bye

Mosterhamn: Chr. Størksen.

Mjondalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen,

heimsagt. 2., Charstens

berg Konowsgt. 21, III.

Rygg: Johan Gundersen.

Sarpsborg: Hans Westgård.

Storsteinnes, Balsfjord og

reiser: evang. Kristian

sen.

Saltnes, Råde: Harald Skovby.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Eller. Fredrik.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjøme: P. Johansen, Mægerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Eng-

Helmer Moger.

NRUMMER 5

Fra be

Bre

ret

Under en

gladende

sol

ret

til ennu en gang

ikke

get

med

samles

fremde

lengs

hver

hundre

og

et

hundretall

har

vi

et

hundretall

men

eller

hundre

og

alle

hundre

og

alle